

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/9302,Projekcja-filmu-W-poszukiwaniu-utraconego-krajobrazu-w-rez-Leo-Kantora-i-spotkan.html>
20.03.2026, 21:21

Projekcja filmu „W poszukiwaniu utraconego krajobrazu” w reż. Leo Kantora i spotkanie z reżyserem – Warszawa, 9 grudnia 2014

09.12.2014

We wtorek, 9 grudnia o godz. 18:00, Przystanek Historia – Centrum Edukacyjne IPN im. Janusza Kurtyki przy ul. Marszałkowskiej 21/25 w Warszawie zaprasza na projekcję filmu *W poszukiwaniu utraconego krajobrazu* oraz spotkanie z reżyserem – Leo Leszkiem Kantorem.

Film jest historią społeczności żydowskiej w Breslau (Wrocławiu) i na Dolnym Śląsku. Przed wojną w Breslau mieszkało 20 tysięcy Żydów; była to jedna z najprężniej działających gmin żydowskich w Niemczech. W 1946 roku, w wyniku powojennych przesiedleń z terenu ZSRR, przybyła tutaj połowa z 200 tysięcy polskich Żydów uratowanych z Holocaustu. Około 100 tysięcy zamieszkało w 35 miasteczkach w tym regionie, a 15 tysięcy w Breslau, dzisiejszym Wrocławiu, w Polsce. Dolny Śląsk stał się największą w Europie enklawą uratowanych z Holocaustu, w samym Wrocławiu i okolicach było ich 115 tysięcy. Powstawały spółdzielnie pracy, kluby dyskusyjne, partie polityczne, biblioteki, grupy teatralne, domy kultury, przedszkola i szkoły, gazety w jidysz i po polsku. Działały zespoły muzyczne, ośrodki zdrowia, domy modlitwy, organizowano kolonie dla dzieci. Pomimo strasznego doświadczenia wojny istniała nadzieja na spokojne życie, choć na ruinach. Wszystko zakończyło się dość szybko, bo już w 1968 roku, w wyniku agresywnej kampanii antysemickiej przeprowadzonej przez komunistyczne władze Polski. Uratowani z Holocaustu i ich dzieci zaledwie 20 lat po wojnie zmuszeni byli do emigracji. Ostatnie 20 tysięcy polskich Żydów wyjechało do USA, Kanady, Niemiec, Szwecji, Australii, Izraela, Danii.

W poszukiwaniu utraconego krajobrazu to opowieść o ich życiu, nadziejach, rozterkach, a po 1968 roku ostatecznej emigracji, opowiedziana z perspektywy naocznego świadka powojennych czasów, który wychował się w Strzegomiu, małym miasteczku nieopodal Wrocławia. Zbigniew Rybczyński, nagrodzony Oscarem w 1983 r., nazwał film Kantora „perłą dokumentu”.

Leo Kantor – sławista, publicysta żydowskiego pochodzenia (ur. 1940 w Charkowie), ocalały z Holocaustu. Dzieciństwo spędził w Strzegomiu na Dolnym Śląsku. Studiował filologię rosyjską w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu. Zorganizował tam Klub Akademicki „Skrzat” i Zimową Giełdę Piosenki Studenckiej. Pisał teksty dla teatru i kabaretu studenckiego. W marcu 1968 r., po usunięciu z pracy, wyjechał do Szwecji. Od 1990 r. przewodniczy Szwedzkiej Federacji Emigrantów, od 2001 r. jest dyrektorem Międzynarodowego Festiwalu Filmów Dokumentalnych „Człowiek w świecie”. W latach 1995–2005 był członkiem Szwedzkiej Rządowej Rady ds. Równości Etnicznej. Od roku 2005 pełni funkcję szefa kolegium redakcyjnego polsko-szwedzkiego kwartalnika Suecia Polonia. W 2008 otrzymał Główną Nagrodę Federacji Artystów Szwedzkich za obronę praw człowieka i działania antyfaszystowskie.

Przystanek Historia – Centrum Edukacyjne IPN im. Janusza Kurtyki
Warszawa, ul. Marszałkowska 21/25
9 grudnia 2014 (wtorek), godz. 17:00

[Poprzedni Strona](#)

Zaprasza na projekcję filmu

W POSZUKIWANIU UTRACONEGO KRAJOBRAZU

Gościem specjalnym będzie reżyser

Leo Kantor

Prowadzenie: Wiesława Młynarczyk

9 grudnia 2014, wtorek, godz. 18:00

**Przystanek Historia, ul. Marszałkowska 21/25
Warszawa**

wstęp wolny